

Aleg 682

Sprawozdanie

Komisji administracyjnej o petycji miasta Krakowa w przedmiocie podwyższenia opłat gminnych od spirytusu, piwa i miodu.

Wysoki Sejmie!

Ustawa z 13. listopada 1909 o wielkim Krakowie, na zasadzie której przydzielone zostają do miasta Krakowa gminy i obszary dworskie:

1. Zakrzówek z Kapelanką,
2. Dębniki z obszarem dworskim,
3. Półwsie Zwierzynieckie z obszarem dworskim,
4. Zwierzyniec z obszarem dworskim,
5. Czarna wieś z Kawiorami,
6. Nowa wieś narodowa,
7. Łobzów,
8. Krowodrza,
9. Część Prądnika białego z zakładem kontumacyjnym, położona po prawym brzegu potoku Sudół,
10. Część Prądnika czerwonego, położona po prawym brzegu rzeki Białychy,
11. Część Olszy aż po obecny wał forteczny,
12. Grzegórzki-Piaski — weszła już w życie, a z dniem jej wejścia w życie przybywa do dawnego terytorium Krakowa obszar 22 kilometrów kwadratowych, a z nim około 35.000 mieszkańców.

Z chwilą przyłączenia powyższych gmin i obszarów dworskich spada na miasto Kraków obowiązek wprowadzenia na przydzielonym obszarze nowożytnych urządzeń, odpowiadających postępowi, a nadto odpowiadających drugiej stolicy kraju, miastu, które bezsprzecznie należycie się rozwija, miastu, posiadającemu zbiory pochodzące z świetnej przeszłości, a drogie nam pamiątki stanowiące, wreszcie miastu, które było siedzibą królów, a na które oczy świata cywilizowanego są zwrócone.

Na zaprowadzenie takich urządzeń znacznych potrzeba nakładów, które z normalnych a dotychczasowych dochodów pokryte byćby nie mogły, bowiem pociągną one za sobą sumy, idące w miliony.

Wejść więc musi w zastosowanie zasada zupełnie jasna i prosta, że jak się nie ma czem wydatków pokrywać, trzeba zaciągnąć pożyczkę.

Ale zaciągnąwszy pożyczkę, trzeba ją i spłacić i tu zaczyna się pytanie, jak do tego dojść można, aby bez nadmiernego a szkodliwego dla ludności ciężaru, obowiązkowi zwrotu pożyczki można było zadość uczynić.

Dodatki do podatków bezpośrednich, podatek czynszowy na rzecz gminy wobec nadzwyczaj wygórowanego podatku czynszowego rządowego, to są źródła, które nadmiernie musiałyby zaciążyć na mieszkańcach miasta, to też słusznie rada miasta Krakowa skierowała swoje oczy na opłaty od trunków, bowiem opłaty te bardzo łatwo się rozkładają, ponadto nie przynoszą ludności nadzwyczajnego obciążenia, a wreszcie wprowadzają w budżet miejski pewnego rodzaju elastyczność, która w każdej gospodarce jest pożądaną. Podwyższenie dochodów miejskich z tego właśnie źródła podatkowego odpowiada też w zupełności intencjom Wysokiego Sejmu, wyrażonym w ustawie o Wielkim Krakowie, mocą której całe rozszerzone terytorium miasta Krakowa nie będzie podlegać krajowym opłatom szynkarskim oraz podwyższonej krajowej opłacie od piwa.

Na tej też zasadzie rada miasta Krakowa na posiedzeniu dnia 22. grudnia 1909 uchwaliła sięgnąć do tego źródła dochodu i na tem posiedzeniu postanowiła prosić Wysoki Sejm o uchwalenie ustawy, zezwalającej gminie miasta Krakowa na pobór następujących opłat od trunków:

a) od spirytuołów:

1. od spirytusu do 50 stopni włącznie po 40 K.
2. " " " 75 " " " 60 K.
3. " " nad 75 " po 80 K. od jegnego hektolitra.
4. Od wódek, rumu, araku, esencji ponczowej, rosolisów, likieru, olejków wonnych, tynktur i wogóle od płynów, do których alkohol wchodzi jako główna część składowa po 80 K. od hektolitra, bez względu na stopień zawartości alkoholu;

b) od win, a mianowicie:

1. od win nie musujących w beczkach po 12 K. od hektolitra,
2. od win nie musujących we flaszkach po 30 K. od hektolitra,
3. od win musujących tak zw. szampańskich po 30 K. od hektolitra.

c) od wina i moszczu owocowego po 3 K. od hektolitra;

d) od piwa:

1. z wyjątkiem piwa i porteru angielskiego po 7 K. od hektolitra,
2. angielskiego i porteru angielskiego po 10 K. od hektolitra;

e) od miodu:

1. wyprodukowanego w Krakowie w obrębie linii akcyzowej po 13 K. od 100 kilogramów miodu praśnego, użytego do wyrobu,
2. wprowadzonego do Krakowa w obręb linii akcyzowej, względnie skonsumowanego w Krakowie na terytorium pozostającym poza linią po 11 K.

Uchwalona przez radę miasta Krakowa taryfa uległa częściowej zmianie w porozumieniu z władzami krajowymi i centralnymi, które to ustawy odpowiadają stosunkom miejscowym, a na które zmiany Komisya administracyjna się zgadza i je za słuszne uznaje, bowiem proponowane przez miasto Kraków opłaty przecieź za wysokie uważać należało.

Ponieważ, jak już wyżej nadmieniono, opłaty od napojów spirytusowych nie są dotkliwymi, a miastu Krakowowi przyniosą znaczny dochód, który koniecznym się okazuje, jeżeli stolica kraju zadaniom swym ma sprostać, przeto Komisya administracyjna wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

załączony ./. projekt ustawy.

Przewodniczący:

Laskowski.

Sprawozdawca:

Maiss.

Ustawa

z dnia 19 . . , nadająca stoł. król. miastu Krakowowi prawo poboru samoistnych opłat gminnych od rozpalających napojów spirytusowych, wina, piwa i miodu.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Wysokość opłat.

§. 1.

W obrębie gminy miasta Krakowa podlega konsumpcya poniżej wymienionych napojów do miasta wprowadzanych, lub w mieście wyrabianych następującym opłatom gminnym:

I. a) od rozpalających napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu przepisany alkoholomierzem da się oznaczyć, przy zawartości alkoholu mierzonego za pomocą studzielnego alkoholomierza przy temperaturze $+12^{\circ}$ R.

1.	nie więcej jak 30 stopni	opłaca się	21 K
2.	" " " 40 " " "	" " "	28 "
3.	" " " 50 " " "	" " "	35 "
4.	" " " 70 " " "	" " "	49 "
5.	" " " 90 " " "	" " "	63 "
6.	więcej niż 90 " " "	" " "	70 "

od jednego hektolitra.

b) od rozpalających napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu przepisany alkoholomierzem nie da się oznaczyć, 55 K od hektolitra płynu bez względu na zawartość alkoholu.

Spirytus wolny od państwowego podatku jest także wolny od opłaty gminnej.

Od spirytusu, który wprowadzono z zastrzeżeniem uiszczenia państwowego podatku spożywczego, opłata gminna może być pobrana dopiero w chwili uiszczenia podatku państwowego.

II. a)	od wina i moszczu winnego w beczkach	. 12 K
b)	od wina we flaszkach 24 "
c)	od wina musującego, tak zwanego szampańskiego 60 "

od hektolitra.

III. od moszczu owocowego 3 K od hektolitra.

IV. a) od piwa jakiegokolwiek gatunku z wyłączeniem porteru i piwa angielskiego 7 K.

b) od porteru i piwa angielskiego 10 K od hektolitra.

V. od miodu:

a) przy produkcji 13 K od 100 klg. miodu praśnego użytego do wyrobu;

b) wprowadzonego w obręb miasta Krakowa 11 K od hektolitra.

A) Pobór opłat gminnych od trunków w obrębie linii akcyzowej zamkniętego miasta Krakowa.

§. 2.

Ustanowione w §. 1. opłaty gminne od trunków pobiera się:

a) przy wyrobie, o ile od nich pobiera się podatek państwowy, za pośrednictwem organów państwowych, w przeciwnym razie przez organa gminne. W obu wypadkach pobór odbywa się w sposób rozporządzeniem wykonawczem wskazany;

b) przy wprowadzeniu w obręb linii akcyzowej przez te same organa, które pobierają liniowy podatek spożywczy.

§. 3.

W razie wywozu poza linię akcyzową trunków w §. 1. ustęp I, IV. i V. oznaczonych przyznaje się zwrot uiszczonyj opłaty gminnej, pod warunkami w przepisach wykonawczych oznaczyć się mającymi, w następującym wymiarze:

a) za spirytus, którego zawartość alkoholu studzielnym alkoholomierzem da się oznaczyć, 70 h. od jednego litra czystego alkoholu w spirytusie się znajdującego;

b) za rozpalające napoje spirytusowe, których stopień siły studzielnym alkoholomierzem nie da się oznaczyć, po 21 K od hektolitra;

c) za piwo wszelkiego rodzaju zdatne do spożycia po 7 K od hektolitra;

d) za miód zdatny do spożycia po 4 K od hektolitra.

Postanowienia dotyczące pozwolenia na utrzymywanie prywatnych transitowych składów win w obrębie linii akcyzowej mają mieć zastosowanie co do opłaty gminnej od wina.

§. 4.

Napoje rozpalające podlegające opłacie gminnej przeznaczone do przewozu przez okręg zamkniętego miasta Krakowa i jako takie w urzędzie liniowym zgłoszone, wolne są od opłaty gminnej pod warunkami unormowanymi w przepisach obowiązujących w tym względzie co do państwowego podatku spożywczego.

B) Pobór opłat gminnych od trunków na terytorium miasta Krakowa, położonem zewnątrz linii akcyzowej.

§. 5.

Oplaty gminne w §. 1. oznaczone pobierać może gmina miasta Krakowa na terytorium miasta leżacem poza linią akcyzową albo we własnym zarządzie, albo w drodze ugód, albo wreszcie przez wydzierżawienie.

Bliższe postanowienia w tym względzie będą zawierać przepisy wykonawcze.

§. 6.

Trunki sprowadzone z terytorium położonego w obrębie linii akcyzowej m. Krakowa i tam przy wyrobie lub wprowadzeniu opłacone, jeśli wywóz ich nastąpił bez zwrotu opłaty gminnej według postanowień §. 3., nie podlegają ponownemu opodatkowaniu na terytorium miasta Krakowa, położonem poza linią akcyzową.

Postanowienia karne.

§. 7.

Czyny lub zaniechania sprzeczne z postanowieniami niniejszej ustawy podlegają dochodzeniu i ukaraniu przez Magistrat miasta Krakowa jako władzę polityczną I. instancyi, w myśl przepisów o postępowaniu władz politycznych w sprawach dotyczących przekroczeń.

Przekroczenia, przez które opłata uszczuploną lub na uszczuplenie narażoną była, karze się grzywnami w wysokości dwu- do czterokrotnej a przy szczególnie obciążających okolicznościach cztero- do ośmiokrotnej opłaty ukróconej lub na ukrócenie narażonej, a w razie niemożliwości ściągnięcia grzywny odpowiednią karą aresztu. Za jeden dzień aresztu liczy się 10 K grzywny. Kara aresztu nie może przekraczać trzech miesięcy.

Oprócz kary należy dodatkowo wymierzyć i pobrać ukróconą opłatę.

Tok instancyi.

§. 8.

Co do odwołania się od orzeczeń i zarządzeń Magistratu miasta Krakowa dotyczących wymiaru, poboru, tudzież zwrotu opłat gminnych od trunków, obowiązują odnośne postanowienia statutu miejskiego.

Co do odwołania się od orzeczeń i zarządzeń karnych Magistratu, obowiązują przepisy rozp. min. z 3. kwietnia 1855 Dz. u. p. Nr. 61.

Przepisy przejściowe.

§. 9.

Wszystkie osoby, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadają w obrębie m. Krakowa zapasy przewyższające 25 litrów rozpalających napojów spirytusowych, a 100 litrów wina lub piwa, są obowiązane donieść o tem pisemnie pod rygorem kary oznaczonej w §. 7. najpóźniej w 3 dni po wejściu w życie niniejszej ustawy organom, które w drodze przepisów wykonawczych do tego będą przeznaczone, podając równocześnie ilość tych trunków i miejsce ich przechowania, a to celem urzędowego dochodzenia, oraz zezwolić organom do tego powołanym na skontrolowanie dokładności doniesienia przez całkowite lub próbne zbadanie zapasów i dostarczyć pomocy przy ich badaniu.

Opłatę gminną oznaczoną w §. 1. a przypadającą od zapasów przewyższających 25 litrów rozpalających napojów spirytusowych, a 100 litrów wina i piwa należy uiścić do 8 dni po dokonany'm przypisie.

Przy wymierzeniu tej dodatkowej opłaty gminnej należy od opłaty, przypadającej według postanowień niniejszej ustawy, potrącić całą dotychczasową opłatę.

Postanowienia końcowe.

§. 10.

Przez czas ważności tej ustawy nie można pobierać dodatków gminnych do państwowego podatku spożywczego od wina, piwa i miodu.

§. 11.

Ustawa niniejsza obowiązuje od 1. stycznia 1911 r. do 31. grudnia 1917 r.

Postanowienia ustawy krajowej z 4. grudnia 1903 Dz. u. kr. Nr. 129 przestają obowiązywać z dniem 31. grudnia 1910.

§. 12.

Rozporządzenie wykonawcze do niniejszej ustawy wyda c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z c. k. krajową Dyrekcyą skarbu i Wydziałem krajowym.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.
